

stort som det, en Landmand nu opnaar paa en Gaard paa 975 Tdr. Land. Paa en anden af de normanniske Øer har næsten hver eneste Landmand sit Drivhus, yderst forskelligt konstrueret af de Materialer, som man nu paa billigst mulig Maade kan disponere over. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om de ærede Medlemmer, der særlig er Landbrugets Repræsentanter, og ganske særlig den højtærede Landbrugsminister vilde vise Initiativ paa dette Omraade, om de i Stedet for at opponere, naar jeg taler om denne Sag, vilde prøve fordomsfrit, om det nu er rigtigt, og derefter, naar de er blevet overbevist om, hvilke uhyre Muligheder der er, vilde sige til Landmændene: Føj til den Form for Landbrug, I nu har, det intensive Havebrug!

Men denne Sag har en ganske særlig Betydning for Arbejderklassen, fordi Arbejderne, som jeg ved anden Lejlighed har paa vist, bor under meget uheldige Kaar, navnlig i den store By. Derfor bør der af en forudseende Regering træffes Foranstaltninger til, at Landets arbejdende Befolkning kan komme til at bo under bedre Forhold og paa en saadan Maade, at de ved Hjælp af et tilstrækkelig stort Stykke Jord til at drive Havebrug bliver i Stand til at forøge de Indtægter, de har af deres Haandværk, og at de bliver i Stand til ved Fritidsarbejde, foruden den Fornøjelse, dette giver, at frembringe Næringsmidler, hvad der først kommer dem selv til gode og derigennem det hele Samfund. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han nu vil medvirke til en Lovgivning som den, Socialdemokraterne er traadt ind for ved de af dem fremsatte Forslag, som blandt andet gaar ud paa at give Lovgivningsmagten, Samfundet, Ret til ved Ekspropriation at skaffe den fornødne Jord i Omegnen af Byerne, navnlig København, til at et tilstrækkelig stort Antal Arbejdere kan bygge deres eget Hus paa deres egen Jordlod eller, hvad vort Forslag foretrækker med Hensyn til den økonomiske Ordning, paa Kommunens, paa Statens, paa Samfundets Jord, saaledes at de ved Dyrkning af denne Jordlod i deres Fritid er i Stand til at producere Livsfornödenheder, hvilket vil kunne faa den allerstørste Betydning for vort Samfund.

Til Slutning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om det meget debatterede Spørgsmaal: Landmandsbanken og den Ordning, der i den Henseende er truffet. Der er nemlig i denne Sag enkelte Punkter, der endnu er meget dunkle. Den højtærede Justitsminister var i Gaar ikke til at formaa

til at opklare sin Stilling til denne Sag, skønt han blev fremkaldt flere Gange. Den højtærede Justitsminister saa i Gaar ud som en af dem, man udenfor denne høje Forsamling undertiden kalder Krystere. Men jeg forstaar nu nok, hvorfor det ikke var muligt at faa den højtærede Minister til at svare i Gaar. Jeg har nemlig haft den Fornøjelse at være til et Møde med den højtærede Minister den 30. September. Paa dette Møde spurgte jeg, om Ministeren vilde tage Ansvaret for en saadan Erklæring som den af 9. Juli, og derpaa svarede den højtærede Minister klart og blankt, at det vilde han ikke. Nu har Ministeren jo ved at gaa ind i det rekonstruerede og ved den højtærede Minister uden Portefeuille foryngede Ministerium taget sit Medansvar for Erklæringen. Anderledes kan det ikke forstaas. Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, hvilke nye Momenter er der fremkommet for Ministeren i denne Sag, siden Ministeren nu tager sit Medansvar ved at være i Ministeriet, medens Ministeren ikke vilde tage Medansvaret den 30. September? Ja, Ministeren ryster lidt paa Hovedet, men det kan jo ikke være en Ministers Stilling, at han billiger første Del af Dagsordenen fra konservativ Side i Gaar, i hvilken der udtrykkelig blev udtalt en Mistillid til den højtærede Statsminister i Anledning af Erklæringen af 9. Juli. Jeg kan ikke tænke mig, at vi kan være kommet saa langt ned i Politik, at der i det samme Ministerium, efter at det er rekonstrueret, sidder en Justitsminister — jeg sætter Streg under *Justits* —, som stadig ikke vil tage Medansvaret for en Erklæring som den af 9. Juli. Dernæst vil jeg gerne rette et tilsvarende Spørgsmaal til det ærede Medlem af det konservative Folkeparti Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem var ogsaa til Stede paa det nævnte Møde, og da jeg spurgte ham om hans Stilling, svarede det ærede Medlem, at Erklæringen af 9. Juli efter hans Mening ikke blot var vildledende, men forsætlig vildledende, thi hvorfor skulde den ellers udstedes? tilføjede det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det vilde være interessant at høre, hvad der har bevæget det ærede Medlem, som den 30. September mente noget saadant, til at stemme, som det ærede Medlem gjorde i Gaar. Mest af alt i denne Sag og den Behandling, den hidtil har faaet, forbavser dog Venstres ærede Ordfører (I. A. Hansen) mig. Jeg tænker ikke her paa den grimme Insinuation overfor den højtærede Statsminister, at Statsministeren ikke skulde have været fuldt vaagen i hin skæbne-